

**135 Bréf stjórnarráðsins til bœjarfógetans i Hafnarfirði um að Hafnarfjarðarkaup-
7. des. staður skuli vera sérstakt sáttauemdæmi.**

Eftir móttöku bréfs yðar, herra sýslumaður, dags. 28. f. m., og samkvæmt tillögum yðar, hefir stjórnarráðið ákveðið, að Hafnarfjarðarkaupstaður skuli vera sérstakt sáttauemdæmi frá 1. jan. 1911 að telja.

Petta er yður hérmeð til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til frekari ráðstöfunar, og fylgir hérmeð sáttabók handa hinni nýju sáttanefnd, er yður ber að löggilda.

**136 Bréf stjórnarráðsins til sýslumannsins i Þingeyjarsýslu um toll af »Malt-
8. des. extrakt».**

Í brefi, dags. 26. f. m., hafið þér, herra sýslumaður, spurst fyrir um, hvort »Maltextrakt« eða »Maltextraktöl«, sem fluzt hafi til tveggja kaupmanna í sýslu yðar á þessu ári, geti heimfærst undir »öl allskonar« í tollögunum, eða sé tollfrjálst.

Stjórnarráðinu hafa borist úr ýmsum áttum likar fyrirspurnir um, hvort eða hvernig tolla skuli »Maltextrakt«, er flyzt til landsins undir ýmsum nöfnum, svo sem »Reform-Maltextrakt«, »Central-Maltextrakt«, »Maltextraktöl« o. s. frv.

Útaf þessu hefir stjórnarráðið komist að þeirri niðurstöðu, að sé »Maltextrakin« svo þunn, að hún verði drukkin án þess að leysast upp t. d. í mjólk eða kaffi, þá eigi að greiða toll af henni eins og af allskonar öli, en sé hún svo þykk, að hún verði ekki drukkin óblönduð, þá eigi engan toll að greiða af henni.

**137 Bréf stjórnarráðsins til biskups um skilning á lögum nr. 9, 12. maí 1882, um
16. des. leysing á sóknarbandi.**

Með brefi, dags. 22. f. m., hafið þér, háæruverðugi herra, skýrt frá því, að prófasturinn í Árnesþrófastsdæmi hafi að gefnu tilefni beiðst úrskurðar um það, hvort forstöðumaður utanþjóðkirkjusafnaðarins í Gaulverjabæjarsókn geti lögum samkvæmt gerst kjörprestur manns úr þjóðkirkjunni, er hann kysi til þess, og ætti heima í Villingaholtssókn, og hvort slík kjörprestskosning ætti að skoðast bindandi fyrir fleiri en sjálfan manninn persónulega, þar sem ekki er annars getið en hans, t. d. fyrir konu hans og börn.

Hafið þér látið það alit yðar í ljósi, að sóknarprestur í lögum nr. 9, 12. maí 1882, um leysing á sóknarbandi, geti ekki átt við frikirkjuprest Runólf Runólffsson, að nefnd lög séu að yðar skoðun öll í heild sinni miðuð einungis við vēbönd þjóðkirkjunnar og nái ekki út fyrir þau, þannig að þjóðkirkjumeðlimur geti tekið sér fyrir kjörprest prest eða forstöðumann utanþjóðkirkjusafnaðar, og halddið eftir sem áður áfram að vera í þjóðkirkjunni, og að leysing sóknarbands sé alveg persónulegt mál hvers einstaks manns.